

УДК 615.015.32

Скорохід І.В., к. б. н., ст. наук. співробітник**Воробель М.І., Харачко Г.Я.**, фахівці[©]*Інститут сільського господарства Карпатського регіону НААНУ,
с. Оброшино Пустомитівського р-ну Львівської обл.***ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНІ ПРЕПАРАТИ, ОСНОВНІ ГІПОТЕЗИ ТА
МЕХАНІЗМ ДІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ЇХ У
ТВАРИННИЦТВІ**

Розглянуті гіпотетичні механізми впливу нових препаратів створених на основі біоінформаційних технологій є важливим чинником сучасних підходів у вирішенні проблеми екологобезпечного лікування тварин.

Ключові слова: біоінформаційні методи, гомеопатія, механізми, гіпотеза.

Відомо, що використання хімічних традиційних ветеринарних препаратів можуть приводити до складних побічних ефектів, зокрема небажаного накопичення хімічних сполук в організмі тварин. У м'ясі та молоці корів в такому випадку значно зростає кількість токсикантів та їхніх метаболітів, отже кумуляція шкідливих речовин в організмі значно зростає. Зрозуміло, що продукція тваринництва у такому випадку буде суттєво погіршуватися [13, 14, 15].

Ситуація щодо створення, розробки та впровадження сучасних екологічно безпечних ветеринарних препаратів в Україні є ще й досі не вирішеною проблемою.

Пріоритетними напрямками дослідження вважаються розробка антимікробних, противірусних, антимікотичних та імуномодельюючих препаратів.

Останні є важливим чинником їх гуморального та клітинного імунітету через стимуляцію проліферативної активності лімфоцитів. Такі препарати підвищують здатність ефективного функціонування захисних елементів стійкості організму до умов зовнішнього середовища при ризиках локальних, техногенних та глобальних екологічних навантажень. Адже забруднення середовища, спричинене вищезгаданими явищами підвищує ризик імунодефіциту в організмі, а відтак розвиток аутоімунних порушень, що може привести до виникнення інфекційних та інших захворювань [4, 5, 14, 17].

Керуючись вимогами Комісії Кодекс Аліментаріус та ФАО/ВООЗ, необхідно знайти оптимальне рішення щодо створення саме таких екологобезпечних ветеринарних препаратів, спираючись на найсучасніші розробки в галузі медицини [3]. Адже є ряд доказів, що різного виду патології виникають внаслідок порушення резонансу електромагнітних частот клітин організму [7, 8]. На основі багаторічних досліджень проведених нами та значних успіхів генної інженерії, біотехнології, а також значний поступ у розвитку нових напрямків науки – гомеопатії, ізопатії, антигомотоксикології, рефлексотерапії, електропунктурної діагностики, що й складає назву "біоінформаційні методи", нам

вдалося на основі вищезгаданих методів створити препарати, що відповідають таким вимогам [11, 12].

Найважливішою перевагою таких препаратів є відсутність кумуляції в організмі, що є фундаментальною основою екобезпечних лікарських засобів.

Вирішивши, цю проблему можна достатньо прогнозовано вирішувати завдання іншого порядку. Важливо є розуміння гіпотетичних механізмів реалізації ефекту дії таких засобів.

Вважається, що в систему класичної гомеопатії входять основні базові групи препаратів:

- а) рослинна група;
- б) тваринна група;
- в) мінеральна група.

Маючи в арсеналі такий потужний сучасний метод перевірки впливу препаратів на організм як акупунктурна діагностика по методу Р. Фоля в нашій модифікації ми можемо достатньо ефективно підбирати відповідні гомеопатичні композиції, як по складу, так і по потенціях (дозах), створивши синергетичні препарати складних композицій, які можуть успішно вирішувати ефективне лікування навіть складних інфекційних захворювань, як вірусної, так і мікробної чи мікотичної етіології [7, 8, 9, 19].

Можливим елементом гіпотетичного механізму впливу на органи і системи організму тварин є гіпотеза, яку можна розглядати одночасно в кількох площинах та в динаміці її розвитку.

По-перше, що стосується потенцій від 10^{-1} до 10^{-26} , що становлять число Авогадро, то очевидно, що в межах цих потенцій механізм дії буде базуватися на теоретичних принципах теорії Ерліха – а саме (без приєднання дія не відбувається), адже тільки в цьому випадку існує можливість молекулярних взаємодій.

Що ж відбувається, коли потенція препарату буде вищою 10^{-26} , наприклад 10^{-100} , 10^{-200} чи 10^{-1000} ? Очевидно, що ефект дії вищезгаданих потенцій препаратів, ще не достатньо вивчений. Адже при такому розведенні (потенції) препарат не містить молекули гомеопатичного препарату, зате саме такі потенції є найбільш ефективні у випадках хронічних захворювань різної етіології [6, 9, 10, 11].

Як пояснити процес ефективності реалізації такої дії? Очевидно, що ефективність високих потенцій препарату зумовлена опосередкованою дією хімічної структури, яка в процесі динамізації (потенціонування) передає характерні їй властивості – розчиннику, а саме – воді [1, 2].

Отже, на цьому стані вода набуває властивостей молекул вихідної речовини – тобто є носієм інформації з закодованими лікувальними властивостями гомеопатичного препарату [2, 6].

Відомо, що організм в основному складається з води. Мозок, зокрема, являє собою вологу субстанцію і на 85% складається з води. Деяка частина води в організмі може з'єднуватися з розчиненими в ній речовинами і з поверхнею біополімерних макромолекул з допомогою як водневих зв'язків, так і сил іон-дипольної взаємодії, що призводить до зміни конфігурації, ефективних розмірів та мас тих або інших часток, які беруть участь в реакції, і в деяких випадках до суттєвої модифікації їх властивостей [1, 2].

Вода, яка міститься в організмі, якісно відрізняється від звичайної води – це структурована вода. Виявилось, що в тісному контакті з біомолекулами вода знаходиться як би в кристалічному стані (Масару Емото). Ці кристалічні структури, за переконанням автора, є матрицею життя [6].

Всі речовини при розчиненні в воді утворюють гідратні оболонки – водні оболонки поблизу розчинених речовин, в яких молекулярно-статичні властивості води змінені в порівнянні з такими в чистій воді. Кожній частці розчиненої речовини відповідає конкретна структура гідратної оболонки. Ці структури для деяких речовин можуть співпадати, але при подальшому розгляді можна стверджувати, що кожна розчинена речовина має свою структуру гідратної оболонки. Структура води – це суміш гідратних структур, які можуть в ній утворюватися. Це не обов'язково цілі гідратні оболонки, це може бути велика кількість різноманітних уламків структур, які є зародками можливих відносно великих кластерів (В. Я. Антонченко, 1991) [1].

Теорія протонної провідності в одновимірних ланцюжках молекул води була показана в роботі В. Я. Антонченка (1991). Це нелінійна теорія, коли перенос протона в системах з водневим зв'язком здійснюється за допомогою солітонного механізму. При цьому властивості води визначаються як трьохвимірною полімерною структурою, так і існуванням мікрокластерів, які можуть набувати додаткову стабільність [1, 2].

Дисипативні структури – це просторово-часова організація молекул води, яка може самостійно виникати тільки при підтримці постійного обміну речовиною і енергією між самоорганізованою системою і організуючим середовищем.

Структурно-інформаційна властивість води – це властивість її молекул утворювати кластери, в структурі яких закодована інформація про взаємодії, які мали або мають місце в даному водному взірці [8].

Таким чином, доведені положення, які лежать в основі взаємозв'язку характеристик процесів, які протікають в водних системах, з характеристиками гомеопатичних лікарств, а також зв'язку біофізичних діагностичних методів з біоінформаційними властивостями водних систем (“пам'ять води”) [6].

У процесах потенціонування в гомеопатії проходить утворення кавітаційних мікробульбашок в рідині. Руйнування цих бульбашок приводить до дисоціації молекул води та утворення протонів, що стабілізують дисипативні структури [11].

Умови стійкості дисипативних структур пов'язані з процесами переносу заряду. Тому дисипативні структури володіють випромінювальними характеристиками. Вже при першому потенціонуванні проходить утворення великого потоку заряджених часток, і дисипативні структури набувають певну стабільність. З цього моменту вода набуває нових характеристик, а саме – випромінювальні, які вона завдячує конкретній розчиненій речовині, хоча в подальшому присутність в воді розчинених речовин не є принциповою. Всі гомеопатичні лікарські засоби мають свій частотний спектр випромінювання.

Всі матеріальні об'єкти мають специфічні високодиференційовані електромагнітні поля, які властиві тільки їм і містять характерну інформацію, здатну, при наявності в них резонансних частот, взаємодіяти з електромагнітними полями інших об'єктів. Власне це і є основою теорії *інформаційних* полів. При

взаємодії когерентних (однакових по фазі і частоті) хвиль спостерігається ефект резонансу, при якому виникає сумування амплітуди хвилі. Згідно цієї теорії, будь-який гомеопатичний потенційований матеріал (препарат) є джерелом особливих зовнішніх електромагнітних сигналів, які володіють резонансними частотами по відношенню до частот внутрішніх осциляторів, які регулюють гомеостаз живого організму та виводять з нього токсичні речовини, важкі метали, їхні метаболіти і ін. [12, 16, 18].

Перевірка отриманого нами комплексного гомеопатичного препарата-детоксиканта, проводилася з використанням електропунктурної діагностики по методу Р. Фоля в нашій модифікації з використанням живих об'єктів з матричними структурами біологічного матеріалу досліджуваних тварин.

Отже, можна зробити висновок, що створення нових препаратів на основі біоінформаційних методик дадуть можливість:

- а) суттєво знизити негативний вплив екологічних факторів на організм тварин;
- б) підвищити імунітет тварин;
- в) створити екологічнобезпечні, не кумулятивні препарати для лікування складних хворіб різної етіології.

Література.

1. Антонченко В. Я., Давыдова А. С., Ильин В. В. Основы физики воды. – К.: Наук. думка, 1991. – 672 с.
2. Антонченко В. Я., Ильин В. В. Проблемные вопросы физики воды и гомеопатии // Вестник биофизической медицины. – 1994. – №1. – С. 11 – 13.
3. Довідник міжнародних стандартів для органічного агровиробництва / Навчально-координаційний центр сільськогосподарських дорадчих служб; За ред. Капштика М. В. та Котирло О. О. – К.: СПД Горобець Г. С., 2007. – 356 с.
4. Драник Г. Н., Ена Я. М., Варецкая Т. В. Продукты расщепления фибрина/фибриногена: Биохимические и клинические аспекты – К.: Здоров'я, 1987. – 184 с.
5. Иммуный статус, принципы его оценки и коррекции иммунных нарушений / В. Г. Передерий, А. М. Земсков, Н. Г. Бычкова, В. М. Земсков. – К. : [Б. и.], 1995. – 210 с.
6. Эмото М. Послание воды: Кристаллы жизни / М. Эмото; пер. с англ. О. Г. Белошеев. – Мн.: «Попурри», 2006. – 144 с.
7. Зеликман Т. Я. Гомеопатия в системе фармакотерапии / Т. Я. Зеликман, С. И. Ялгут. – К. : Здоров'я, 1994. – 80 с.
8. Зенин С. В. Водная среда как информационная матрица биологических процессов // В кн. Тезисы докладов 1 Международного симпозиума. – Пущино, 1997. – С. 12 - 13.
9. Казначеев В. П. Биоинформационная функция естественных электромагнитных полей / В. П. Казначеев, Л. П. Михайлова. – Новосибирск : Наука, 1985. – С. 159 - 160.
10. Келер Г. Гомеопатия / Келер Г. – М. : Медицина, 1989. – 592 с.
11. Кичун І. В., Скорохід І. В., Комарницький І. Г. Біополе і його вплив на живий організм // Біологія тварин. – Львів, 2000. – Т. 2, №2. – С. 68 - 72.

12. Лебедев П. Т., Усович А. Т. Методы исследования кормов, органов и тканей животных. – М.: Россельхозиздат, 1976. – 389 с.
13. Лиманский Ю. П. Гипотеза о точках акупунктуры как полимодальных рецепторах системы экоцептивной чувствительности / Лиманский Ю. П. // Физиол. журн. – 1990. – 36, № 4. – С. 115 - 121.
14. Нетрадиційні методи діагностики та терапії / І. З. Самосюк, В. П. Лисенюк, Ю. П. Ліманський та ін. – К.: Здоров'я, 1994. – 240 с.
15. Пат. України № 10482, А 61К 31/72. Тищенко О. Ф. та ін. Спосіб виведення радіонуклідів та солей важких металів із організму людини та тварин.
16. Пат. України № 10383, А 61К 35/78. Дудкін М. С. та ін. Спосіб зниження вмісту екологічно небезпечних речовин в організмі людини.
17. Скорохід І. В. Застосування гомеопатичних препаратів у тваринництві / І. В. Скорохід // Передгірне та гірське землеробство і тваринництво. – 2004. – Вип. 46, ч. 2. – С. 119 - 124.
18. Скорохід І. В., Кичун І. В., Комарницький І. Г. Алопатія і гомеопатія – проблеми і перспективи // Проблеми біології і медицини. – Львів, 2001. – Вип. 5. – С. 91 - 94.
19. Скорохід І. В., Мороз В. В., Шух О. С., Свідерко Б. Д., Гула І. Я. Гомеопатія – шлях екологізації тваринництва// Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції “Наукове забезпечення інноваційного розвитку аграрного виробництва в Карпатському регіоні”. – Оброшино, 2007. – С. 263 - 268.

Summary

Skorokhid I.V., Vorobel M.I., Kharachko H.Ya

Institute agriculture Carpathian region NAANU

ECOLOGY SAFETY PREPARATIONS BASIS HYPOTHESIS AND MECHANISM ACTION AND PERSPECTIVE USING THEIR IN THE STOCK-BREEDING

Look at hypothetic mechanism influence of new preparation created on the base bioinformation technology is important feature modern approach in the solve a problem ecology safety treatment of animal.

Рецензент – д.с.-г.н., проф. Параняк Р.П.